

1.

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ

Στὸ λιμάνι τῆς Ἀλχεθίρας, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2018

ΒΛΕΠΕΙΣ κάποιο τέλος στὸν ὀρίζοντα, Τσάρλι;

Θά 'λεγα ὅτι ἤδη, σχεδόν, ἔχεις μιὰ ἀπάντηση σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, Μόρις.

Δυὸ Ἴρλανδοί, ποὺ φαίνονται μελαγχολικοὶ μέσα στὸ δυσάρεστα ὑγρὸ φῶς τοῦ ἐπιβατικοῦ σταθμοῦ, κάνουν χειρονομίες μακροχρόνιας καρτερίας καὶ πόνου — εἶναι γεννημένοι γιὰ τέτοιες χειρονομίες καὶ τὶς προσφέρουν ἀβίαστα.

Εἶναι νύχτα στὸ παλιὸ ἰσπανικὸ λιμάνι τῆς Ἀλχεθίρας.

Ἄ, καὶ τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι ὅ,τι πιὸ φρικτὸ θὰ μπορού-
σες νὰ πετύχεις — θά 'θελες νὰ εἶχες τὰ μάτια στὸ πλάι
τοῦ κεφαλιοῦ.

Ὁ ἐπιβατικὸς σταθμὸς τοῦ φεριμπὸτ ἔχει ἕναν ἀέρα στοι-
χειωμένου τόπου, ἕνα αἶσθημα δυσοίωνα. Βρομάει κου-
ρασμένα σώματα, καὶ φόβο.

Βλέπεις κομμάτια από ξεφτισμένες άφισες — οί έξαφανισμένοι.

Άκουσ ανάκοινώσεις τών τελωνειακών άρχών — ό narcotraficante.²

Ένας τυφλός πλέει μέσα στον νυχτερινό του ιδρώτα και κροταλίζει σαν παχύς κροταλιάς τά δόντια του, προσπαθώντας να πουλήσει λαχειά — δέ βοηθά καθόλου τήν όλη άτμόσφαιρα.

Οί Ίρλανδοί χαζεύουν με εύθυμία τά πρόσωπα που περνάνε μπροστά τους μέσα σ' ένα σύννεφο άποτελούμενο από τούς έφτά περισπασμούς τής ζωής: άγάπη, δυστυχία, πόνος, συναισθηματισμό, άπληστία, λαγνεία, ένόρμηση θανάτου.

Άπό πάνω τους, ένα καφέ-μπάρ όπου φτάνεις με τίς κυλιόμενες σφύζει από συριστικές προσμονές, κουδουνίσματα ζωής.

Υπάρχει μιá θυρίδα με μιá ταμπέλα που λέει INFORMACIÓN³ — πείτε μας κι άλλα— μ' ένα μικρό πεζουλάκι που έκτείνεται υπό κλίση πρός τά έξω, έρωτηματικά.

2. narcotraficante: ό διακινητής ναρκωτικών, τó «βαποράκι». Οί περισσότερες λέξεις που έπεξηγοούνται στίς σημειώσεις είναι ισπανικές, άλλιώς δηλώνεται ή προέλευσή τους. [Οί ύποσημειώσεις που συνοδεύουν τήν παρούσα μετάφραση είναι τού μεταφραστή.]

3. INFORMACIÓN: ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ.

‘Ο Μόρις Χέρν και ὁ Τσάρλι Ρέντμοντ κάθονται σ’ ἓναν πάγκο μερικὰ μέτρα δυτικά τῆς θυρίδας. Εἶναι λίγο πάνω ἀπ’ τὰ πενήντα. Τὰ χρόνια πλέον κυλᾶνε γρήγορα σὰν τὴν παλίρροια. Στὰ πρόσωπά τους βλέπεις τὰ σημάδια τοῦ καιροῦ, στίς σκληρὲς γραμμὲς τῶν σαγονιῶν τους, στὰ χαώδη τους στόματα. Ὅμως διατηροῦν — ἂν καὶ μετὰ βίας — ἓναν ἀέρα ἀσωτίας.

Τὴ στιγμή αὐτή, σὲ πλήρη συγχρονισμό, γυρνᾶνε πρὸς τὴ θυρίδα ποὺ λέει INFORMACIÓN.

Θεὸς νὰ ξαναπαῶς νὰ ρωτήσεις, Τσάρλι; Νὰ δεῖς πότε φτάνει τὸ ἐπόμενο πλοῖο;

Ναὶ ἀμέ, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη ἐκεῖ αὐτὸς ὁ τύπος. Ὁ τύπος μὲ τὴν ξινή φάτσα. Δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ὀμιλητικούς, Μός.⁴

Κάνε ἄλλη μιὰ προσπάθεια, Τσάρλι.

‘Ο Τσάρλι Ρέντμοντ σηκώνεται ἀπ’ τὸν πάγκο μ’ ἓνα σωρὸ ἀπὸ ἀναστεναγμούς. Ξεδιπλώνει τὰ μακριὰ του κόκαλα. Πλησιάζει τὴ θυρίδα.

Εἶναι κουτσὸς καὶ σέρνει τὸ δεξί του πόδι μὲ μιὰ μαλακιά κίνηση ἐξασκημένης ἀνεσης, σὰν νὰ ξεσκονίζει. Βάζει τοὺς ἀγκῶνες του πάνω στὸ γκισέ. Ἔχει ἓναν ἀέρα ἐπιδεικτικῆς ἀπειλῆς. Κάνει μιὰ γκριμάτσα ἀλήτικη.

4. Μός: ὑποκοριστικὸ τοῦ Μόρις.

Τὰ ἰσπανικά του ἔχουν μιὰ σαφέστατη προφορὰ Ἴρλανδοῦ ἀπ' τὸ Κόρκ.⁵

«Hola y buenos noches»,⁶ λέει.

Περιμένει ἀρκετὴ ὥρα, κοιτάει πίσω του, ξαναφωνάζει πρὸς τὸν Μόρις.

Καμία ἀπάντηση, Μός. Ἀκόμη ξινός.

Ὁ Μόρις κουνάει τὸ κεφάλι λυπημένα.

Γαμῶ τὴν ἀσχετοσύνη μου γαμῶ, λέει.

Ὁ Τσάρλι ξαναδοκιμάζει.

Hola;⁷ Συγγνώμη; Θέλω νὰ ρωτήσω γιὰ τὸ πλοῖο ἀπ' τὴν Ταγγέρη, τὸ πλοῖο ποὺ ἔρχεται. Ἡ... ποὺ φεύγει;

Σιωπὴ σὰν νὰ ἔχει τὶς μαῦρες του· μιὰ χειρονομία.

Ὁ Τσάρλι ξανακοιτάει τὸ φίλο του καὶ μιμεῖται τὸν *informacionista*⁸ ποὺ σηκώνει τοὺς ὤμους.

Ἡ μόνη ἀπάντηση ποὺ παίρνω εἶναι οἱ ὄμοι, Μόρις.

5. Κόρκ: Cork city, πόλη τῆς νοτιοδυτικῆς Ἴρλανδίας.

6. Hola y buenos noches: Γειά, καλησπέρα.

7. Hola: Γειά.

8. *informacionista*: αὐτὸς ποὺ δίνει πληροφορίες.

«Habla Inglés»⁹ πρέπει νὰ τοῦ πειῖς, Τσάρλι.

Ἄλλὰ ὁ Τσάρλι σηκώνει τὰ χέρια ψηλὰ καὶ σέρνεται πίσω στὸν πάγκο.

Νὰ χέσω τὰ habla¹⁰ σου, λέει. Μόνο μὲ τοὺς ὤμους μιλάει αὐτός, μόνο μὲ τὰ μάτια.

Ἡ μούρη του σὰν τοῦ κακοπαντρεμένου, λέει ὁ Μόρις.

Γυρνᾷ ἀπότομα καὶ στριγγλίζει πρὸς τὴ θυρίδα —

Ἄει χάσου ἐσὺ κι ἡ μουτσούνα σου!

— καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ σκάει ἓνα πλατὺ χαμόγελο.

Τὸ κεφάλτο, στραβοχυμένο χαμόγελο τοῦ Μόρις Χερν θὰ κάνει συχνὰ τὴν ἐμφάνισή του. Τὸ ἀριστερό του μάτι εἶναι σὰν μουτζούρα, νεκρό, τὸ ἄλλο παράδοξα ἀλαφροῦσκιωτο, σὰν μαγεμένο ἀπὸ μιὰ περίσσεια ζωῆς, γιὰ ἰσορροπία. Φορᾷ ἓνα κακοραμμένο, τριμμένο κουστούμι, ἓνα μαῦρο πουκάμισο ἀνοιχτὸ στὸ λαιμό, ἄσπρα ἀθλητικὰ παπούτσια κι ἓνα σκληρὸ καπέλο βαλμένο ψηλὰ, στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ. Μαγκάκος κάποτε, σίγουρα, ὅμως ὄχι πιά.

9. Habla Inglés: Μιλᾶτε ἀγγλικά;

10. habla: τὸ «habla» προφέρεται «(χ)άμπλα», μὲ τὸ «χ» σχεδὸν νὰ μὴν ἀκούγεται, ὅμως ἓνας ξένος, ὅπως ἐδῶ ὁ Τσάρλι, πιθανότατα θὰ τὸ πρόφερε «χάμπλα».

Τοῦ τὴν εἶπες Μόρις. Τὸ πῆρε τὸ μάθημά του ὁ νεαρός.

‘Ο Τσάρλι Ρέντμοντ; Τὸ πρόσωπο ἔχει μιὰ κάπως ἀρχαία ὄψη, σὰν ἡθοποιῶ τῆς Αὐλῆς, μεσαιωνική, σὰν κάποιου ποὺ θὰ γρατζούναγε τὸ λαοῦτο του γιὰ σένα. Σὲ μιὰ γλυκιὰ φωλίτσα στοὺς ἀγρούς. Ζεστά, ἡδονικὰ μάτια μοιχοῦ, καὶ ἓνα ἐπίσης κακοραμμένο, τριμμένο κουστούμι, πλὴν ὅμως κομψότατα παπούτσια στὸ χρῶμα τῆς σκουριᾶς, ἀθόρυβα παπούτσια κρέπ μὲ καστὸρίνη μπορντούρα, ποὺ παραπέμπουν διακριτικὰ σὲ μπουρδέλο, κι ἀκόμα, μιὰ ὁμορφη πράσινη κοτλὲ γραβάτα. Ἐπίσης, στομαχικὰ προβλήματα, σακοῦλες σὰν ἀνοιχτοὶ τάφοι κάτω ἀπ’ τὰ μάτια, καὶ ψυχικὰ θέματα.

Ἄκουμπισμένος στὸ πάτωμα, ἀνάμεσα στὰ πόδια τους, ἓνας σάκος ποὺ τὰ χωράει ὅλα — καραξεσπισμένος, παλιός, Adidas.

Τόσα χρόνια ποὺ ἐρχόμαστε ἐδῶ, ρε Τσάρλι...

Τὸ ξέρω.

Θὰ περιμένεις νὰ τὰ ἔχουμε μάθει πῶς τὰ λένε ἐδῶ.

Δὲ σκαμπάζουμε, Μόρις.

Ἐμένα μοῦ λές; ‘Ο κακομοιρούλης ὁ Μόρις Χέρν, ἀπὸ τὸ Τόγκερ, στὰ πίσω θρανία, νὰ προσέχει τὰ παλτά.

Τὴ στιγμὴ αὐτή, τὸ κοκαλάκι στὴν ἄκρη τῆς μουσούδας

τοῦ Τσάρλι συσπᾶται, καθὼς μυρίζει μιὰ μεταβολὴ στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ σταθμοῦ.

Policía,¹¹ λέει.

Ποῦ 'ν' τῆ;

Παρακολουθεῖς; 'Οβερ.

‘Ο Χριστὸς κι ἡ Παναγία. Σιάζε τὴ μούρη σου, Τσάρλι.

Ξέρεις κάτι, Μός; Δὲ θὰ σοῦ 'δυνα πολλές πιθανότητες στὴ στενὴ τῆς Ἀλχεθίρας. Καταλαβαίνεις τί ἐννοῶ; Σὲ μικτὸ κελί;

Παραεῖμαι ὁμορφούλης γιὰ μικτὰ κελιά, Τσάρλι. Θὰ γινόμευνα ἢ γκομενίτσα κάποιου ἐντὸς μισαώρου. Πέδρο, ἔλα γλυκέ μου, τὸ βραδινὸ σου εἶναι ἔτοιμο.

‘Η policía ξαναχάνεται μέσα στὸ πλῆθος.

‘Ο κόσμος πυκνώνει κάθε λεπτὸ ποὺ περνάει.

Κανέννας δὲν ξέρει ποιὸς πάει καὶ ποιὸς ἔρχεται στὰ Στενὰ ἀπόψε — γίνονται φασαρίες στὴν ἀπέναντι πλευρά· ταραχὲς στὴν Ταγγέρη, καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά.

Μπορεῖ νὰ περιμένουμε ὄρες, Μόρις.

11. Policía: Ἀστυνομία.

Δὲ θὰ κάνουνε κίνηση μέχρι τὶς 23. Ἀκόμη δὲν εἶναι οὔτε μεσάνυχτα.

Ναί, ἀλλὰ θὰ κάνουνε τὴν κίνηση στὴν ἀρχὴ ἢ στὸ τέλος τῆς 23ης; Κάνουνε κίνηση στὶς δώδεκα καὶ πέντε ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα; Ἡ στὶς δώδεκα παρὰ πέντε αὐριο βράδου; Ἔτσι ἢ ἀλλιῶς, πάλι 23 τοῦ μηνὸς θὰ εἶναι, γαμῶτο μου. Μπορεῖ νὰ χρειαστεῖ νὰ περιμένουμε καμιά μέρα δῶ χάμω.

Μέσα ἀπ' τὰ ψηλά παράθυρα — μιὰ σπουδὴ γιὰ τὸ περίπλοκο φῶς τοῦ λιμανιοῦ τῆς Ἀλχεθίρας· ἀπὸ τὴν ἀντανάκλαση τῶν προβολέων, τὴν αἰωρούμενη ρύπανση καὶ τὴ διαθλώμενη ζέστη ποὺ ἀφήνει πίσω του ὁ ἥλιος τοῦ ὄψιμου Ὀκτώβρη, ὁ ἀέρας εἶναι πηχτὸς καὶ θολὸς σὰν κάπνα, καὶ κάνει τὴ λάμψη τῆς νύχτας πραγματικὰ ζωηρὴ καὶ πυκνὴ. Εἶναι μιὰ νύχτα βαριά μὲ τὰ φαντάσματα ποὺ κρατᾶει μέσα της καὶ αἰωροῦνται ἐδῶ, ἀπὸ πάνω μας.

Μιὰ ἀνακοίνωση στὰ μεγάφωνα — μιὰ ροὴ ἀπὸ γοργὰ ἰσπανικὰ σύμφωνα στὴν τραχιὰ ἀνδαλουσιανὴ διάλεκτο — καὶ οἱ δύο ἄντρες ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν παρεμβολή.

Ἡ ἀνακοίνωση γίνεται ὅλο καὶ πιὸ ξέπνοη καὶ περίπλοκη καθὼς ἐξελίσσεται — βρισκόμαστε στὰ προάστια τῆς ὑστερίας — καὶ μὴν κατέχοντας τὴ γλῶσσα οἱ ἄντρες ἀποροῦν, καὶ νευριάζουνε.

Ἐντέλει, ἡ ἀνακοίνωση σβῆνει λίγο λίγο καὶ ὀλοκληρῶνεται, κι ἐκεῖνοι γυρνᾶνε ὁ ἓνας πρὸς τὸν ἄλλο.

Δὲ μᾶς εἶπαν καὶ πολλὰ, ἔτσι Μόρις;

Πράγματι, Τσάρλι. Καθόλου πολλά.

Ὁ Μόρις Χέρν σηκώνεται ἀπ' τὸν πάγκο καὶ τεντώνεται ὡς ἐκεῖ πού φτάνει τὸ σῶμα του. Ἀκούει ἀνήσυχα τὸ τρίξιμο τῶν ἀρθρώσεών του — πῶ ρὲ μαλάκια. Πιάνει τοὺς κόμπους τῆς σπονδυλικῆς του στήλης, πού 'ναι κοκαλιάρικη σὰν σαύρας.

Πῶς ἔκλαυσε ὁ Κύριος στὸν κῆπο τῆς Γεσθημανῆς, λέει.

Κοιτάει, μισοκλείνοντας νοσηρὰ τὰ μάτια, πρὸς τὰ ψηλὰ παράθυρα καὶ ἀμέσως μετὰ, μ' ἓνα γρήγορο σιωπηλὸ βλέμμα, ρωτᾷ τὸ φίλο του ἀπὸ τῆ μεριά τοῦ Τσάρλι Ρέντμοντ ἔρχεται ἓνας ἀναστεναγμὸς κουρασμένης συγκατάνευσης.

Ἀπὸ τῆ γενικῆς χρήσεως Adidas, οἱ ἄντρες βγάζουνε μάτσα ἀπὸ ἐκτυπωμένα φέιγ-βολάν. Ὅλα τους ἔχουνε πάνω τῆ φωτογραφία ἑνὸς κοριτσιοῦ γύρω στὰ εἴκοσι. Τὸ κορίτσι αὐτὸ εἶναι ἡ Ντίλι Χέρν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ἀβέβαιο ποῦ βρίσκεται.

*

Ψάχνουμε μιὰ νεαρὴ κοπέλα, λέει ὁ Μόρις.

Ψάχνουμε τὴν κόρη αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐχει νὰ τῆ δεῖ τρία χρόνια.

Εἶναι κάπως παλιά ἡ φωτογραφία, ἀλλὰ ἀκόμη πρέπει νὰ ἔχει τὸ ἴδιο σουσούμι.

Μόρις, σιγὰ μὴν ξέρουν τί ἔναι τὸ γαμοσουσούμι.

Ἡ φωτογραφία εἶναι παλιά, ἀλλὰ ἀκόμη πρέπει νὰ ἔχει τὸ ἴδιο... τὴν ἴδια ὄψη, πῶς νὰ πῶ.

Εἶναι μικροκαμωμένη. Ὁμορφὴ κοπέλα. Πρέπει ἀκόμη νὰ τὰ ἔχει τὰ μαλλιά της ἔτσι, σὲ κοτσίδα, στὶλ ράστα.

Ράστα, καταλαβαίνετε; Πῶς λέμε Μπόμπ Μάρλεϊ; Γιὰχ Ρασταφάρι;¹²

Μπορεῖ νὰ κουβαλάει μαζί της κάνα σκύλο ἢ δύο.

Σκύλο μὲ σκοινὶ ἀντὶ γιὰ λουρί;

12. Ρασταφάρι: ὁ ρασταφαριανισμὸς εἶναι θρησκευτικὸ καὶ πολιτικὸ κίνημα ποὺ συνδυάζει στοιχεῖα τοῦ προτεσταντισμοῦ μὲ τὸν μυστικισμὸ καὶ μιὰ παναφρικανικὴ πολιτικὴ συνείδηση. Τὰ μέλη του ἀποδέχονται τὸν πρῶν αὐτοκράτορα τῆς Αἰθιοπίας Χαϊλὲ Σελασιέ Α' (1892-1975) ὡς μεσσία καὶ ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποκαλεῖται Γιὰχ (*Jah*), ὅπως ὁ Θεὸς στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Οἱ ὀπαδοὶ του ὀνομάζονται Ρασταφάρι (*Rastafari* ἢ *Ras Tafari*), ἀπὸ τὸν τίτλο ποὺ κατεῖχε ὁ Χαϊλὲ Σελασιέ Α' Πὰς Ταφάρι Μακόνεν, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισή του. Τὸ κίνημα ἀναπτύχθηκε στὴν Τζαμάικα στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1930 καὶ ἐξελίχθηκε σὲ παγκόσμιον φαινόμενον, ἰδιαίτερα χάρις στῆ διάδοσή του μέσα ἀπὸ τὸ μουσικὸ εἶδος τῆς ρέγκε κατὰ τὶς δεκαετίες τοῦ 1960 καὶ 1970 καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τὸν ἀσπάζστηκαν καλλιτέχνες διεθνοῦς ἐμβέλειας, ὅπως ὁ Μπόμπ Μάρλεϊ.

“Ομορφη κοπέλα. Τώρα θά ’ναι εΐκοσι τριῶν. Μαλλιὰ ρά-
στα, ὅπως οἱ Ρασταφαριανοί.

Ξέρεις τί θὰ μᾶς ἦταν χρήσιμο, Τσάρλι;

Τί, Μός;

Θὰ ἦταν χρήσιμο νὰ ξέρουμε πῶς λένε στὰ ἰσπανικά
τοὺς χίπηδες.

Τοὺς χίπηδες; Ὁ Τσάρλι προσπαθεῖ. Μαλλιὰδες; New-
Age ταξιδιάρηδες; Ἔτσι δὲν τοὺς λένε;

Καί, χαμηλόφωνα...

Δὲν διαφωνῶ, Μόρις, ὅμως αὐτοὶ ἐδῶ οἱ γαμιόληδες
ἐφεύρανε τὸ ὅλο concept τῶν χίπηδων.

Ἔνεκα πὸν ἔχουνε τὸ σωστὸ κλίμα, Τσάρλι. Ἄραχοι
στὶς ἀτέλειωτες παραλίες τους μὲ τὴ μαύρη ἄμμο. Μὲ
ὅλα τὰ κορίτσια καὶ τοὺς σκύλους.

*

Τώρα πὸν τὸ σκέφτομαι, ξέρω κι ἐγὼ κάποιες λέξεις
δῶ κι ἐκεῖ, Μός. Συνεχίζοντας τὸν συλλογισμό του. Ἐν-
νοῶ, στὴ διάλεκτό τους.

Ρίχ’ το, Τσάρλι, εἶμαι ὅλος ἀφτιά.

Supermercado.

Τὸ ὁποῖο πῶς λέγεται πίσω στὴν πατρίδα;

Tesco.¹³

Εἶναι κάποιες ποὺ τὶς θυμᾶμαι. Πῶς λέμε... Gorrión.

Ko-ριῶν!

Gorrión! Ἐπὶ τότε ποὺ ἤμουνα στὸ Κάδιθ... Σοῦ τὴν ἔχω πεῖ τὴν ἱστορία, Τσάρλι, ποὺ ἤμουνα κάποτε ἔρω-
τευμένος μὲ μιὰ κυρία κάποιας ἡλικίας στὸ Κάδιθ;

Κάπως θὰ τὸ θυμόμουν, Μόρις.

Κάναμε ἔρωτα ὅλη νύχτα, Τσάρλι.

Ἦσαν νεότεροι τότε.

Καὶ ξέρεις τί ἔκανε γιὰ μένα κάθε πρωί;

Εἶμαι ὅλος ἀφτιά.

Μὲ τσίζε σπουργίτια, Τσάρλι.

Θὰ τρώγανε ὅ,τι γαμημένο πράγμα ἔπεφτε στὰ χέρια
τους, ὅλοι αὐτοὶ ἐδῶ.

13. Tesco: ὄνομα μεγάλης ἀλυσίδας («λαϊκῶν») σουπερμάρκετ
στὴ Μεγάλη Βρετανία καὶ τὴν Ἴρλανδία.

Gorrión! Σπουργίτι!

‘Ό,τι δὲν εἶναι καθραρισμένο κάπου, θὰ τὸ φᾶνε. Μὲς στὸ τηγάνι καὶ μετὰ μιὰ χαψιά. Ἄλλὰ πρέπει νὰ εἶναι ΑΑ ποιότητας λιπαρό, Μόρς, ἕνα μικρὸ σπουργίτι;

Λιπαρὸ καὶ λαδωμένο σὰν τὸ μαλλὶ τοῦ Τζὸν Τραβόλτα. Καὶ τί νὰ φᾶς ἀπὸ τὰ κοκαλάκια του, ἐδῶ πού τὰ λέμε.

Ἐντελῶς προσωπικὰ μιλώντας, Μόρις, ὁ κῶλος μου δὲν ἔχει συνέλθει ἀπὸ τότε πού φάγαμε ἐκεῖνο τὸ χταποδάκι στὴ Μάλαγα.

Τί λέει, σοῦ κάνει κού-κού, Τσάρλι, σὲ χαιρετάει;

Ναί, ἀμέ, κού-κού. Καὶ προφανῶς ἡ Μάλαγα εἶχε καὶ χειρότερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ χταποδάκι.

Αὐτὸ νὰ λέγεται.

Πολὺ χειρότερα, ἀγορίνα.

*

‘Ο ἤχος τῆς νύχτας στὸ λιμάνι τῆς Ἀλχεθίρας...

‘Ο στατικὸς ἠλεκτρισμὸς τῶν νέων πού ἀνακοινώνουν τὰ μεγάλφωνα.

‘Ο διαπεραστικὸς βόμβος τῶν ταχύπλοων τῆς ἀστυνομίας στὸ λιμάνι.

Ἡ ἀπαλὴ ὀχλοβοὴ τοῦ ἀεικίνητου πλήθους στὸ κτήριο τοῦ σταθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν.

Ἐξω...

Ἐνα κυνηγόσκυλο γαβγίζει σὲ μιὰ αὐλὴ μὲ ἀστροφεγγιά.

Ἐνα τζέτ ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ βάση σκίζει τὸν οὐρανό.

Μέσα...

Ἐνα χαζούλικο ἀγοράκι μουρμουράει μονότονα μιὰ ἀραβικὴ προσευχή.

Τὸ ρύγχος μιᾶς μηχανῆς τοῦ espresso ξεβράζει τὸν καφέ γελώντας.

Καὶ τεντώνοντας τὰ μακριὰ κοκαλιάρικα κανιά του, σταυρώνοντάς τα στοὺς ἀστραγάλους, παίζοντας τὰ δάχτυλά του, πλέκοντας τὰ χέρια του πίσω ἀπ' τὸ κεφάλι, ὁ Τσάρλι Ρέντμοντ κοιτάζει ψηλά, ἐπισκοπώντας τὶς ἀψίδες τῆς στέγης τοῦ σταθμοῦ καὶ τὶς ἀναποδιὲς τῆς ζωῆς ἐν γένει.

Ἐέρεις τί εἶναι τραγικό, Μόρις;

Τί, Τσάρλι;

Δὲν ἔχω χαρεῖ τὴν πολυτέλεια ἑνὸς καθρέφτη ἀπὸ τὸ 1994.

Ἦσουνα μορφονιὸς στὰ νιάτα σου, Τσάρλς.

Ἦμουνα παίδαρος! Καὶ τὸ μυαλὸ ξουράφι!

Ὁ Μόρις γυρνάει τὸ λαιμὸ του μιὰ ἀριστερά, μιὰ δεξιά γιὰ νὰ ξεπιαστεῖ. Εἰκόνες τὸν διατρέχουν. Τὸ δάσος στὴν Ἀμέρα στὸ βόρειο Κόρκ, ὅπου πέρασε τὰ πρῶτα πέντε χρόνια τῆς ζωῆς του. Καὶ ἡ Ντίλι παιδί, ὅταν τὴν ἔκανε βόλτα μέσα στὸν λονδρέζικο λευκόγκριζο χειμῶνα, στὴ Στράουντ Γκρὶν Ρόουντ. Καὶ ἡ Σίνθια, σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἔξω ἀπ' τὸ Μπέρχειβεν,¹⁴ μέσα στὰ σεντόνια τὸ πρῶι, καθὼς ὁ ἥλιος ἔμπαινε ἀπ' τὰ παράθυρα.

Ἦμουνα ἓνα μαῖλλον ἀντισυμβατικὸ σύμβολο τοῦ σέξ, λέει. Σὰν νὰ φτιάχνεις αὐτὸν τὸν τύπο στὴ θεωρία, καὶ νὰ μὴ βγάζει νόημα. Ἀλλὰ κάπως τελικὰ νὰ βγάζει.

Ἐχει μιὰ μαγεία τὸ πράγμα, Μός. Ἦ εἶχε. Εἶχε.

Κοιτᾶνε πέρα μακριά. Βγάζουν ἀναστεναγμούς. Ἦ κουβέντα τους εἶναι μιὰ ἀσπίδα πὺ τὸς προστατεύει ἀπὸ τὰ συναισθήματα. Μαζεύουν τὰ φέιγ-βολὰν καὶ ξανασηκώνονται. Τὰ προτείνουν στοὺς περαστικούς — λίγα γίνονται ἀποδεκτά. Τοὺς προσφέρεται συμπάθεια, μέσω

14. Μπέρχειβεν: Castletown Berehaven ἢ καὶ Castletownbere, μικρὴ παραθαλάσσια πόλη μὲ σημαντικὸ φυσικὸ λιμάνι καὶ μεσαιωνικὸ κάστρο, στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο τῆς Ἰρλανδίας. Μέχρι τὸν 19ο αἰῶνα τὸ λιμάνι χρησιμοποιοῦνταν πολὺ ἀπὸ λαθρεμπόρους.

τοῦ εὐγενικοῦ χαμηλώματος τοῦ βλέμματος. Οἱ ἐξαφανισμένοι ἐδῶ εἶναι στρατιὰ ὀλόκληρη, σιωπηλή.

Τ' ὄνομά της εἶναι Ντίλ ἢ Ντίλι, λέει ὁ Τσάρλι.

Πρέπει νὰ ἦταν στὴ Γρανάδα; Μᾶλλον πρόσφατα.

Μπορεῖ νὰ εἶναι σὲ καμιά συμμορία ἀπὸ δαύτους. Μετακινοῦνται σὰν ἀγέλη, ἔτσι δὲν εἶναι;

Μετακινοῦνται σὰν κοπάδι, τὰ μαλάκια.

Ντίλι Χέρν, εἴκοσι τριῶν, ὁμορφο κορίτσι, μὲ μαλλιά ράστα, καὶ σκυλιὰ μαζί της, καὶ τὰ μάτια της εἶναι ἀχνοπράσινα.

Ἄπ' τὴ μάνα της τὰ πῆρε. Ἦταν μιὰ ἀριστεροπόδαρη¹⁵ ἀπ' τὸ Κινσέιλ.¹⁶

Θεὸς σχωρέσ' την.

Πράσινα μάτια, μικροκαμωμένη. Ντίλ ἢ Ντίλι.

Μόρις;

15. ἀριστεροπόδαρη: ἀριστεροπόδαροι (Left-footers) ἀποκαλοῦνταν κοροϊδευτικὰ ἀπὸ τοὺς Προτεστάντες οἱ Καθολικοὶ Ἴρλανδοί, οἱ ὁποῖοι φτυάριζαν μὲ τὸ ἀριστερὸ πόδι.

16. Κινσέιλ: Kinsale, ψαροχώρι μὲ ὄχυρὸ λιμάνι στὴν Κομητεία Κόρκ, στὴ νοτιοδυτικὴ Ἴρλανδία, μὲ σημαντικὴ στρατιωτικὴ ἱστορία. Σήμερα πόλος ἑλέξης τουριστῶν.

‘Ο Τσάρλι ἔχει καταγράψει τὴν ἀφιξὴ ἑνὸς νεαροῦ στὸ σταθμό. Τώρα τὴν ἀντιλαμβάνεται καὶ ὁ Μόρις. ‘Ο νέος εἶναι εἴκοσι-κάτι, μὲ μαλλιὰ ράστα, φοράει παντελόνι παραλλαγῆς καὶ στρατιωτικὲς μπότες καὶ κουβαλάει ἓνα σακίδιο, μ’ ἓνα στίλ κωμικὰ ἀτημέλητο. Ἔχει μαζί του κι ἓνα σκύλο, δεμένο μὲ σκοινί. Πετᾷει χάμω τὸ σακίδιό του. Εἶναι πολὺ μαυρισμένος. Καὶ μαζί, μέσα στὸ δέρμα του ἔχει εἰσχωρήσει τὸ χῶμα — τὸ κοκκινόχωμα τῶν βουνῶν. Βγάζει ἓνα λίτρο κόκκινου κρασιοῦ σὲ χάρτινη συσκευασία. Βγάζει ἀπὸ τὸ σακίδιο κι ἓνα πιατάκι, χύνει λίγο κρασί καὶ τὸ προσφέρει στὸ σκύλο. Μιλᾷει μὲ ἀγγλικὴ προφορά, χωριάτικη, τῶν Δυτικῶν Ἐπαρχιῶν.

Ἐβίβα, Λόρκα, λέει. Στὴν ὑγείά σου, φιλαράκο.

‘Ο Μόρις καὶ ὁ Τσάρλι παρακολουθοῦν μὲ ἐνδιαφέρον. Ἄνταλλάσσουν μιὰ ξερὴ ματιά. ‘Ο σκύλος καταπίνει πλαταγίζοντας τὸ κρασί, ὁ νεαρὸς τὸν χαϊδεύει καὶ γελάει. ‘Ο Μόρις καὶ ὁ Τσάρλι τὸν πλησιάζουν. Στέκονται σιωπηλοὶ μπροστά του χαμογελώντας. Ἐκεῖνος σηκώνει τὸ βλέμμα μὲ ὕφος κάπως φοβισμένο, καὶ πιάνει τὸ σκοινὶ τοῦ σκύλου, σὰν νὰ θέλει νὰ τὸν συγκρατήσῃ. ‘Ο Μόρις χαμογελάει καὶ στὸ σκύλο, βάζει τὴ γλώσσα ἀνάμεσα στὰ δόντια καὶ βγάζει ἓνα σκληρὸ

Κσσσστ!

*

Ἄλλὰ ὁ Τσάρλι Ρέντμοντ; Αὐτὸς ἔχει μιὰ φυσικὴ ἀνεση μὲ τὰ σκυλιά. Προτείνει στὸν Λόρκα τὸ χέρι του, τοῦ

σφίγγει τήν πατούσα, χαίρω πολύ. Γνέφει γλυκά στο σκύλο με τὸ ἐλεύθερο χέρι του, γύρω ἀπ' τὰ μάτια τοῦ ζώου, σὰν νὰ θέλει νὰ τὸν ὑπνωτίσει, μικρὲς κινήσεις πέρα-δῶθε με τήν παλάμη τοῦ χεριοῦ, καὶ τὸ ζῶο ξετρελαίνεται.

Ὁ Μόρις καὶ ὁ Τσάρλι κάθονται στὸν πάγκο στὴ δυτικὴ πλευρὰ τῆς θυρίδας ποὺ λέει INFORMACIÓN, στὸν ἐπιβατικὸ σταθμὸ τῶν φεριμπότ τῆς Ἀλχεθίρας, μιὰ νύχτα τοῦ Ὀκτωβρίου, με τὸν ρακένδυτο νεαρὸ σφηνωμένο μεταξὺ τους.

Καὶ οἱ τρεῖς τους παρατηροῦν τὸν γελαστό, ἐρωτοχτυπημένο σκύλο.

Γλυκούλης δὲν εἶναι; λέει ὁ Τσάρλι.

Ἀγαπησιάρης εἶναι, λέει ὁ Μόρις.

Ἀγαπησιάρικο ζωάκι, λέει ὁ Τσάρλι. Πῶς εἶπες πῶς τὸν λένε;

Λόρκα.

Κι ἐσένα;

Μπένι.

Νά 'σαι καλά, Μπένι.

Μπένι και Λόρκα. Τί γλυκό. Τò Λόρκα εἶναι ἀπὸ ἐκεῖ-
νο τὸ ἐξτρέμ, πὸν ἔπαιζε στὴ Ρεάλ Μαδρίτης; Περίπου
ἴδια ἐποχὴ μὲ τὸν Ζιντάν;

Ἐκεῖνος ὁ διαολάκος; λέει ὁ Μόρις. Ἐκεῖνος ὁ κολπα-
τζῆς ὁ ἐξτρεμάκος πὸν ἔπαιζε ὅλη τὴ γραμμὴ πάνω
κάτω;

Πάντα μοῦ ἀρέσανε τὰ ἐξτρέμ, λέει ὁ Τσάρλι. Γρήγο-
ροι, καὶ μισὴ μερίδα.

Σβούρα ὁ μικρός, ὅλο κόλπα, λέει ὁ Μόρις. Νὰ σὲ δέσει
φιόγκο, νὰ κάνεις ἐμετὸ ἅμα πᾶς νὰ τὸν μαρκάρεις.

Τὸ δικό σου στίλ, Μόρις;

Ἄ, βεβαίως, Τσάρλι, εἶχα κι ἐγὼ μιὰ ἐπιτάχυνση...

Πολὺ γρήγορος στὰ δέκα μέτρα.

Ἄλλὰ δὲν εἶχα καλὸ κοντρόλ, Τσάρλι.

Πάντα ἦσουν αὐστηρὸς μὲ τὸν ἑαυτό σου.

Ὁ Μπένι σηκώνεται καὶ πιάνει τὸ σκύλο του — θέλει
νὰ ξεφύγει ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς δύο περιεργούς τύπους.

Παῖδες, μᾶλλον πρέπει νὰ πηγαίνω, λέει.

Ἄλλὰ ὁ Τσάρλι ἀπλώνει τὸ χέρι του φιλικὰ καὶ τὸ ἀφή-

νει νὰ αἰωρεῖται γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔτσι, κωμικά, κι ἀμέσως μετὰ τοῦ ἀρπάζει σὰν τανάλια τὸν ὄμο καὶ καθίζει τὸν νεαρὸ Ἕλληνα πάλι στὸν πάγκο.

Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ βιάζεσαι, Μπέν. Μὲ πιάνεις;

Κοίτα νὰ δεῖς, λέει ὁ Μπέν.

Ὁ Μόρις γυρνᾷ ἀπότομα καὶ κολλάει τὴ μούρη του στὸ πρόσωπο τοῦ Μπένι.

Τὸ ὄνομα τῆς κοπέλας εἶναι Ντίλι Χέρν. Ντίλ ἢ Ντίλι.

Θά 'ναι εἴκοσι τρία τώρα, λέει ὁ Τσάρλι.

Δὲν ξέρω καμία Ντίλ ἢ Ντίλι. Δὲν ξέρω...

Ἴρλανδέζα;

Ἦξερα κάποιες Ἴρλανδέζες.

Ἄ, ἔτσι! λέει ὁ Τσάρλι.

Ἄλλὰ δὲν ξέρω καμία Ντίλ ἢ Ντίλι. Θέλω νὰ πῶ...

Ποῦ τίς γνώρισες αὐτὲς τίς Ἴρλανδέζες; Ποῦ, Μπέν; Μήπως ἦταν στὴ Γρανάδα;

Δὲν ξέρω! Θέλω νὰ πῶ, ἔχω γνωρίσει ἄπειρες γαμημένες...